

Zygmunt Ziątek

"Drugi proces", Elias Canetti, "Twórczość" R.XXVI (1970) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/39, 241

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ CANETTI Elias: Drugi proces. Przeł. I. Krońska. "Twórczość" R. XXVI: 1970 nr 6 s. 84-97.

Szkic ukazuje powiązania między biografią Kafki, właściwościami jego psychiki i twórczością. Zamierzeniem autora nie jest odczytanie na nowo utworów pisarza, tylko ukazanie ich związku z intymnym, osobistym życiem autora. "Proces" łączy się z zaręczynami Kafki w domu Bauerów /1 VI 1914/ i "sądem" w Hotelu Astarskim, który skończył się zerwaniem zaręczyn. Wskazuje na to symbolika imion i inicjałów, realia, a także "Dzienniki" i "Listy do Felicji". "Przemiana", "Kolonja karna", inne opowiadania, również "Zamek", pozwalają dostrzec najgłębszy związek z psychiką i osobowością pisarza, manifestującą się w życiu codziennym, w upodobaniach i resentymentach.

BP/39

Z.Z.

/II/ GEROULT Daniel: Witkacy na Zachodzie. Przeł. H. Carroll-Najder. "Twórczość" R. XXVI: 1970 nr 7/8 s. 155-156.

Szkic popularnonaukowy dotyczący perspektyw i metod popularyzacji dramaturgii Witkacego w Europie i w Stanach Zjednoczonych. Zawiera informacje o dotychczasowych adaptacjach dramatów na Zachodzie, o przystosowywaniu ich do konwencji współczesnego teatru absurdu. Autor polemizuje z kierunkiem aktualizacji traktującym Witkiewicza jako prekursora teatru absurdu. Od teatru absurdu, przedstawiającego odtwieczną dolę człowieczą, pozbawionego akcji, różni go historyczność jego dramatów, przedstawiających świat dynamiczny, ukazany w czasie. Parodiuje on historię, a nie, jak dramat absurdu, banalność codzienności. Dramaty Witkacego mają szansę europejskiej nobilitacji w związku z nawrotem zainteresowań surrealizmem.

BP/39

Z.Z.